

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 78

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 26 ianuarie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
91. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
92. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	2
93. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
94. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
95. — Decret privind eliberarea din funcție a unui judecător	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 696 din 28 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1), ale art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală	4–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
101. — Hotărâre privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul public al județului Botoșani	10–11
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
139. — Ordin al ministrului sănătății pentru abrogarea art. 21 din Ordinul ministrului sănătății nr. 316/2021 privind raportarea de paturi ATI în platforma electronică a Ministerului Sănătății „Alerte MS”	11
3.054. — Ordin al ministrului educației privind organizarea simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022	12–16

D E C R E T E
PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 58/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Carmen-Camelia Băilă, judecător la Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 91.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T
privind eliberarea din funcție a unui judecător

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 64/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna judecător Angela Ceaușu, delegată în funcția de președinte al Judecătoriei Vânu Mare, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 92.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 65/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna judecător Monica-Florentina Giol, delegată în funcția de președinte al Judecătoriei Măcin, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 93.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 59/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Ramona-Cristina Mihalaș, judecător la Tribunalul Arad, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 94.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****privind eliberarea din funcție a unui judecător**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c), art. 100 alin. (1), art. 125 alin. (2) și ale art. 134 alin. (1) din Constituția României, republicată, ale art. 65 alin. (1) lit. b) și alin. (2) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 40 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 66/2022,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul judecător Adrian Ovidiu Simion Ciorba, delegat în funcția de președinte al Judecătoriei Negrești-Oaș, se eliberează din funcție ca urmare a pensionării.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 26 ianuarie 2022.
Nr. 95.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 696**

din 28 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1), ale art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 31 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 2.433/117/2018, **Tribunalul Cluj — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Liviu Aurel Man cu ocazia soluționării unei cauze civile având ca obiect acțiunea pentru repararea pagubei materiale și a daunei morale în cazul privării nelegale de libertate.

8. Prin Încheierea din 5 iulie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.837/63/2018, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 din Codul de procedură penală, ridicată din oficiu de către instanța de judecată, și cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 din Codul de procedură penală, ridicată de Florinel Cotoi într-o cauză civilă având ca obiect cererea de reparare a prejudiciului cauzat prin privarea nelegală de libertate, formulată în temeiul art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală**.

9. Prin Încheierea din 5 iulie 2019, astfel cum a fost îndreptată prin Încheierea din 21 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.930/63/2018, **Tribunalul Dolj — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală**. Excepția a fost ridicată de Ionuț Damian într-o cauză civilă.

10. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autorul acesteia din Dosarul Curții nr. 309D/2019 face referire la Decizia nr. 15 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în care s-a statuat cu privire la „caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate (s.n. care) trebuie să fie constatată explicit prin actele jurisdicționale prevăzute în cuprinsul acestuia. Hotărârea judecătorească de achitare, prin ea însăși, nu poate constitui temei al stabilirii caracterului nelegal al măsurii privative de libertate”. Susține, în esență, că dispozițiile criticate trebuie să fie subordonate principiului constituțional al responsabilității statului față de persoanele care au suferit din cauza unei erori judiciare, consacrat de art. 52 alin. (3) teza întâi din Legea fundamentală, în concordanță cu reglementarea de la art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Arată că, în practică, este aproape imposibil ca o persoană achitată să obțină o hotărâre penală care să stabilească faptul că arestarea sa a fost nelegală. Susține că, dacă s-ar accepta interpretarea instanței supreme, nicio persoană arestată, ulterior achitată, nu ar putea să primească despăgubiri pentru perioada cât a fost privată de libertate, ceea ce este o încălcare a spiritului Legii fundamentale și al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În ceea ce privește dispozițiile art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală, face o comparație între regimul juridic al răspunderii civile delictuale și ipoteza reglementată de norma criticată, reținând că cele două instituții juridice au puncte

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu Aurel Man în Dosarul nr. 2.433/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 309D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.358D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată, și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Florinel Cotoi, în Dosarul nr. 6.837/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă. Totodată, președintele dispune să se facă apelul și în Dosarul nr. 2.565D/2019, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Ionuț Damian în Dosarul nr. 6.930/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor, iar reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu aceasta. Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.358D/2019 și nr. 2.565D/2019 la Dosarul nr. 309D/2019, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate și menținerea jurisprudenței instanței de control constituțional în ceea ce privește dispozițiile art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală. Totodată, reține că, prin Decizia nr. 136 din 3 martie 2021, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că soluția legislativă din cuprinsul art. 539 din Codul de procedură penală care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, sau achitare este neconstituțională.

comune, precum scopul și procedura în fața instanțelor civile, fiind diferit termenul în care se poate exercita acțiunea. Susține, în esență, că termenul diferit în care se poate formula acțiunea civilă în cele două ipoteze menționate este discriminatoriu.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, autorii acesteia din dosarele Curții nr. 2.358D/2019 și nr. 2.565D/2019 fac referire la Decizia nr. 15 din 18 septembrie 2017, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul competent să judece recursul în interesul legii, în care s-a statuat cu privire la „caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate (s.n. care) trebuie să fie constatat explicit prin actele jurisdicționale prevăzute în cuprinsul acestuia”. Susțin că atât legiuitorul, cât și instanța supremă, în decizia mai sus amintită, au avut în vedere exclusiv situațiile în care nelegalitatea se constată ca urmare a verificării măsurilor preventive deja dispuse, fie cu ocazia soluționării contestației împotriva actelor jurisdicționale prin care s-au dispus aceste măsuri, fie cu prilejul soluționării unei cereri de revocare a măsurii, când, potrivit art. 242 din Codul de procedură penală, se ivesc temeieri noi din care rezultă nelegalitatea măsurii. Consideră, în esență, că norma procesual penală criticată este neconstituțională, fiind de natură să îngreuească liberul acces la justiție, consacrat de art. 21 din Constituție, cu consecința directă a încălcării dreptului la un proces echitabil. Apreciază, de asemenea, că textul criticat inhibă complet posibilitatea reparării prejudiciului cauzat prin privarea nelegală de libertate, dacă nelegalitatea nu a fost constatată explicit prin acte jurisdicționale întocmite în cursul procesului penal, astfel că în situația în care împrejurările din care rezultă prejudiciul se ivesc ulterior încetării măsurilor preventive, persoana nu mai are nicio posibilitate legală de a obține repararea acestuia.

12. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** a dispozițiilor art. 538 din Codul de procedură penală, autoarea acesteia din Dosarul Curții nr. 2.358D/2019 susține, în esență, că se aduce atingere dispozițiilor constituționale referitoare la egalitatea în drepturi, accesul liber la justiție și libertatea individuală, având în vedere evoluția în timp a reglementărilor privind despăgubirea persoanelor care au suferit o restrângere a libertății personale în cadrul unui proces penal, soluția legislativă criticată fiind mult mai restrictivă față de cea din vechile reglementări, neexistând o justificare obiectivă legată de evoluția realităților sociale supuse reglementării juridice.

13. **Tribunalul Cluj — Secția civilă** apreciază, în Dosarul Curții nr. 309D/2019, că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

14. **Tribunalul Dolj — Secția I civilă**, exprimându-și opinia în Dosarul Curții nr. 2.358D/2019, consideră că ansamblul susținerilor autorului referitoare la caracterul restrictiv al reglementării și la existența unui drept iluzoriu de a sesiza instanța de judecată trebuie raportate la soluția legislativă actuală, care a fost reconfigurată prin dispozițiile art. 538 și art. 539 din Codul de procedură penală, printr-o corelație lor, raportate și la titlul capitolului căruia aparțin — „*Procedura reparării pagubei materiale sau a daunei morale în caz de eroare judiciară sau în caz de privare nelegală de libertate ori în alte cazuri*”. Reține că art. 538 din Codul de procedură penală reglementează dreptul la repararea pagubei în caz de eroare judiciară, iar art. 539 din același act normativ reglementează dreptul la repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate. Consideră că sintagma „*în alte cazuri*”, ca ipoteză alternativă, nu are acoperire în reglementarea actuală, ceea ce conferă acesteia un caracter echivoc, apt să înfrângă accesibilitatea și previzibilitatea legii ca premisă a accesului la justiție. Are în vedere evoluția în timp, în aceeași materie, a dispozițiilor Codului de procedură penală și, în acest sens, reține că în Codul de procedură penală din anul 1936 exista

o reglementare privind despăgubirea persoanelor deținute în prevenție pe nedrept. Ca urmare a reactualizării din anul 1948, dispozițiile art. 566 din actul normativ precizat prevedeau că „*persoana care, fiind dată judecării, a fost achitată printr-o hotărâre definitivă sau față de care s-a dat o ordonanță de neurmărire, rămasă definitivă, are drept la despăgubiri, dacă a fost deținută preventiv, însă numai în cazul când hotărârea constată că faptul pretins săvârșit nu s-a comis sau că nu a fost săvârșit de cel care a fost deținut preventiv*”. Observă că dispozițiile art. 504 din Codul de procedură penală din anul 1968 aveau un conținut similar, iar Codul de procedură penală actualizat din anul 1997 până în anul 2014 prevedea în capitolul IV — „*Repararea pagubei în cazul unei condamnări sau luării unei măsuri preventive pe nedrept*”, la art. 504, că „*orice persoană care a fost condamnată definitiv are dreptul la repararea de către stat a pagubei, dacă în urma rejudecării s-a stabilit prin hotărâre definitivă că nu a săvârșit fapta imputată ori că acea faptă nu există; are dreptul la repararea pagubei și persoana împotriva căreia s-a luat o măsură preventivă*.” Reține că actuala lege procesual penală, ce are în vedere paguba materială și dauna morală în caz de eroare judiciară sau în caz de privare nelegală de libertate ori în alte cazuri, introduce noțiunea de „*privare nelegală de libertate*”, făcând trimitere la alte cauze. Observă conținutul semantic al reglementării, în condițiile în care dreptul procesual penal, ca și dreptul penal, este mult mai tehnic decât civilul și, totodată, apreciază că reglementările anterioare aveau un conținut semantic mai generos și mult mai puțin tehnic, care permitea o abordare retrospectivă, față de formularea „*arestarea sau luarea unei măsuri privative pe nedrept*”. Consideră că teza referitoare la măsura privativă luată pe nedrept nu implică, în mod necesar, o analiză a legalității măsurii privării de libertate. Or, redefinind și reconfigurând instituția al cărei sediu de reglementare a fost în Codul de procedură penală, și nu într-o normă cu caracter civil încă de la origine, legiuitorul a făcut ca tocmai în acest context social actual, în care există o sensibilitate foarte mare a opiniei publice față de drepturile subiective nepatrimoniale ale oricărui cetățean, să se ajungă la o restrângere a sferei de aplicare. Se au în vedere soluțiile legislative configurate la art. 538 și art. 539 din Codul de procedură penală față de perspectiva de ansamblu a relațiilor sociale pe care le reglementează, dar și față de evoluția în timp a reglementării, față de conținutul semantic al sintagmei „*arestare pe nedrept*”, care a încadrat multă vreme demersurile judiciare formulate în fața instanțelor civile după epuizarea procedurii judiciare penale. Reține că o soluție legislativă restrictivă restrânge, în mod automat, și mijlocul legal, deși în Constituție și în reglementarea procedurală ca atare există încă teza legislativă a unei răspunderi obiective a statului pentru erorile judiciare. Observă că ideea subzistă, însă aplicarea ei este restrânsă prin reconfigurarea mijlocului legal, prin soluția legislativă. Apreciază că prezintă relevanță conținutul lingvistic al normei, în condițiile în care formularea „*arestare pe nedrept*” nu este în mod necesar tangentă cu legalitatea actelor de procedură sau cu culpa organelor judiciare. Apreciază că principiul constituțional al egalității în fața legii este inoperant în contextul social actual, întrucât persoane care se bucură de aceleași drepturi și libertăți și care sunt contemporane au parte de proceduri judiciare cu temeieri diferite — art. 504 din Codul de procedură penală anterior, respectiv art. 538 și art. 539 din actualul Cod de procedură penală —, deși situațiile în care se regăsesc sunt similare. Apreciază că abordarea mult mai tehnicizată și restrictivă afectează dreptul de acces la justiție, în condițiile în care se pune problema nu numai a demarării unei proceduri judiciare, ci și a rezultatului acesteia, și anume a scopului primar și a finalității primordiale a actului de justiție, de a asigura sentimentul general de dreptate în cadrul societății și în fiecare caz particular. Consideră că o normă care este mult

mai restrictivă și limitativă poate apărea ca inadecvată finalității sale. În concluzie, apreciază că noua soluție legislativă, tehnică, formalistă și inadecvată contextului social general și realităților sociale pe care trebuie să le reglementeze, restrânge accesul la justiție și încalcă egalitatea în drepturi, punând capăt unei îndelungate tradiții juridice în care s-a vorbit despre arestarea pe nedrept, sintagmă mult mai puțin tehnică și mai cuprinzătoare, în care se prevedea un drept al fostului inculpat la indemnizare, în virtutea unei răspunderi obiective a statului, fără a se face prea mare caz de răspunderea magistraților, care nu servește la nimic bun (e o iluzie că pe magistrat îl responsabilizezi cu răspunderea — disciplinară, penală, materială —, că în felul acesta îi insuflă o conștiință înaltă, competență, deschidere spirituală, inteligență, înțelepciune), întrucât nu aceasta este prestația magistraților în cadrul contractului social. Observă că, în tradiția juridică anterioară, exista o răspundere obiectivă a statului, raportată la rezultatul în sine al procedurii judiciare penale; prezenta relevanță foarte mare comportamentul onest al inculpatului în cadrul procesului penal, deoarece nu avea dreptul la despăgubiri persoana care a stânjenit ori a încercat să stânjenească aflarea adevărului. În reglementarea actuală, legiuitorul și practicienii, interpretările oficiale și cele neoficiale se învârt în jurul noțiunii de privare nelegală de libertate, pe care trebuie să o aibă în vedere instanța civilă după ce o constată o instanță penală, și toată lumea se așteaptă să se diminueze salariul magistraților ori acestora să le fie afectate bunurile personale pentru a se achita despăgubirile, pentru a se rezolva toate problemele și toate neajunsurile societății românești. Așadar, observă că există reglementări potrivit cărora magistrații trebuie să plătească pentru erori, dar care stabilesc că nu există eroare dacă nu există ceva nelegal și că ceva este nelegal atunci când se constată prin hotărârea instanței sau chiar prin ordonanță a procurorului, iar dacă nu e așa, atunci nu se mai poate vorbi de răspunderea statului față de inculpatul achitat și nici de răspunderea magistraților, care trebuie să plătească și ei statului, în acțiunea în regres.

15. **Tribunalul Dolj — Secția I civilă**, exprimându-și opinia în Dosarul Curții nr. 2.565D/2019, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât normele procesuale penale criticate sunt o concretizare a principiului constituțional prevăzut la art. 52 alin. (3). În acord cu Decizia Curții nr. 417 din 14 octombrie 2004, apreciază că dispozițiile legale instituie tocmai normele procedurale necesare exercitării dreptului constituțional menționat, fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate și cu art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Reține că, prin art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, legiuitorul a condiționat repararea pagubei în cazul privării nelegale de libertate de stabilirea acesteia prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investite cu judecarea cauzei, fapt care, așa cum a apreciat Curtea Constituțională în soluționarea excepției de neconstituționalitate a aceluiași text de lege, dă naștere, în sarcina organelor judiciare anterior menționate, unei obligații de a se pronunța prin încheieri definitive, conform textului criticat, cu privire la caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate dispuse pe parcursul procesului penal, inclusiv în etapele anterioare celei în care se pronunță hotărârea definitivă, și care au făcut obiectul controlului pe calea contestației sau care ar fi putut fi contestate, conform prevederilor art. 204—206 din Codul de procedură penală. De asemenea, aceasta presupune obligația instanței de judecată care se pronunță prin hotărâre

definitivă asupra cauzei de a stabili caracterul nelegal al măsurilor preventive privative de libertate.

16. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

17. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 și art. 539 din Codul de procedură penală, ridicată în Dosarul Curții nr. 2.358D/2019, este inadmisibilă. În acest sens, observă că textele legale criticate sunt considerate neconstituționale din perspectiva a ceea ce nu prevăd, iar nu pentru ceea ce reglementează prin conținutul lor. Or, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa constantă, a statuat că, în cazul unei excepții de neconstituționalitate ce vizează o omisiune de reglementare, nu este competentă să se pronunțe, date fiind dispozițiile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992. Astfel că, întrucât se urmărește modificarea textului de lege în sensul lărgirii cazurilor de eroare judiciară pentru care se acordă dreptul la despăgubire, apreciază că acceptarea acestei critici ar echivala cu transformarea instanței de contencios constituțional într-un legislator pozitiv, lucru care ar contraveni art. 61 alin. (1) din Constituție. Invocă, totodată, considerentele Deciziei Curții Constituționale nr. 374 din 28 mai 2019.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** (în dosarele Curții nr. 309D/2019 și nr. 2.565D/2019) nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului exprimat în Dosarul Curții nr. 2.358D/2019, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

20. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, în raport cu motivele de neconstituționalitate formulate de autori, dispozițiile art. 538 alin. (1), ale art. 539 alin. (2) și ale art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 538 alin. (1): „*Persoana care a fost condamnată definitiv, indiferent dacă pedeapsa aplicată sau măsura educativă privativă de libertate a fost sau nu pusă în executare, are dreptul la repararea de către stat a pagubei suferite în cazul în care, în urma rejudecării cauzei, după anularea sau desființarea hotărârii de condamnare pentru un fapt nou sau recent descoperit care dovedește că s-a produs o eroare judiciară, s-a pronunțat o hotărâre definitivă de achitare.*”;

— Art. 539 alin. (2): „*Privarea nelegală de libertate trebuie să fie stabilită, după caz, prin ordonanță a procurorului, prin încheierea definitivă a judecătorului de drepturi și libertăți sau a judecătorului de cameră preliminară, precum și prin încheierea definitivă sau hotărârea definitivă a instanței de judecată investită cu judecarea cauzei.*”;

— Art. 541 alin. (2): „*Acțiunea poate fi introdusă în termen de 6 luni de la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, precum și a ordonanței sau încheierilor organelor judiciare, prin care s-a constatat eroarea judiciară, respectiv privarea nelegală de libertate.*”

21. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate din Dosarul Curții nr. 309D/2019, prevederile art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt contrare dispozițiilor

constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 alin. (1) și (2) privind accesul liber la justiție. Invocă și prevederile art. 5 paragraful 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din Declarația Universală a Drepturilor Omului. Cât privește prevederile art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală, invocă, în plus, dispozițiile art. 52 alin. (3) din Legea fundamentală, privind răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

22. În dosarele Curtii nr. 2.358D/2019 și nr. 2.565D/2019, autorii susțin că normele procesual penale ale art. 538 și ale art. 539 alin. (2) sunt contrare dispozițiilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 23 referitor la libertatea individuală.

23. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării sale cu excepția de neconstituționalitate având ca obiect dispozițiile art. 539 din Codul de procedură penală, prin Decizia nr. 136 din 3 martie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 494 din 12 mai 2021, instanța de control constituțional — reținând că soluția de clasare dată conform art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală sau de achitare nu califică, în mod explicit sau implicit, privarea de libertate dispusă în cursul procesului penal ca fiind nelegală, ceea ce înseamnă că prevederile art. 539 din Codul de procedură penală exclud dreptul persoanei la repararea pagubei în considerarea acestei ipoteze — a constatat că soluția legislativă din cuprinsul acestor din urmă norme procesual penale care exclude dreptul la repararea pagubei în cazul privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, sau achitare este neconstituțională, întrucât încalcă prevederile art. 1 alin. (3), ale art. 23 alin. (1) și ale art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție.

24. În considerentele deciziei sale, Curtea a invocat propria jurisprudență, în care a stabilit că există o diferență netă între drepturile absolute (de exemplu, dreptul la viață și la integritate fizică și psihică) și cele relative, care pot fi limitate cu respectarea anumitor condiții. Prevederile art. 23 alin. (1) din Constituție consacră inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei. Cât privește libertatea individuală, dispozițiile constituționale au în vedere libertatea fizică a persoanei, dreptul său de a se putea mișca liber, de a avea conduita dorită și, totodată, de a nu fi lipsită de libertate decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege. Prin urmare, întrucât libertatea individuală nu are un caracter absolut, textul constituțional consacră siguranța persoanei, noțiune ce exprimă ansamblul garanțiilor care protejează persoana aflată în situațiile în care autoritățile statului dispun măsuri privative de libertate, astfel încât limitarea acestei libertăți să se facă numai atunci când este necesar, cu respectarea strictă a condițiilor prevăzute de lege. Curtea a reținut că limitele libertății individuale sunt menționate expres chiar în textul Constituției, respectiv prin dispozițiile art. 23 alin. (2)—(12). Privarea de libertate reprezintă măsura și limita libertății individuale, reglementarea sa fiind inerentă exercitării prerogativelor statului în materie legislativă, în sensul că un stat de drept trebuie să dispună de un mecanism normativ apt să definească atât aspectul pozitiv, prin indicarea a ceea ce este circumscris conținutului său, cât și pe cel negativ al dreptului, prin indicarea limitelor/condițiilor care se impun.

25. Or, măsurile preventive privative de libertate luate în cursul procesului penal reprezintă o limitare severă/majoră a libertății individuale a persoanei. Chiar dacă textul constituțional

permite limitarea libertății individuale în scopul bunei desfășurări a procesului penal, nu înseamnă că, indiferent de rezultatul acestui proces, atingerea adusă acestei libertăți nu ar trebui reparată. Cu alte cuvinte, deznodământul procesului judiciar trebuie considerat ca fiind un criteriu esențial pentru compensarea nedreptății suferite de persoana în cauză. Statul a apelat la o excepție de la principiul inviolabilității libertății individuale în cursul procesului penal pentru a-și realiza una dintre funcțiile sale principale, respectiv apărarea ordinii publice, însă, odată ce a apelat la acest mecanism de excepție, și-a asumat în mod direct răspunderea pentru aplicarea acestuia.

26. Prin urmare, Curtea a reținut că, în cazul în care se dovedește, printr-o ordonanță de clasare/hotărâre judecătorească definitivă, că acuzația în materie penală adusă persoanei este neîntemeiată, limitările severe aduse libertății individuale a acesteia trebuie să fie compensate. Altfel, inviolabilitatea ar deveni un concept iluzoriu, care ar putea fi nesocotit fără niciun drept la despăgubire ori de câte ori autoritățile statale ar dori acest lucru. Or, dreptul la despăgubire nu constituie un instrument juridic de garantare a libertății individuale (circumscris cazurilor și condițiilor prevăzute de lege), ci de reparare a încălcării acesteia.

27. Curtea a reamintit, de asemenea, în Decizia nr. 136 din 3 martie 2021, că rațiunea și finalitatea existenței statului se fundamentează pe valorile supreme consacrate prin art. 1 alin. (3) din Constituție, iar printre acestea se numără și dreptatea, care asigură nu doar buna funcționare a statului, dar și încrederea societății în acțiunea acestuia, în speță, în actul de justiție. Raportul juridic dintre stat și cetățean în cadrul unui proces penal este un raport de putere publică, oferind autorităților abilitate competența de a folosi în mod legitim forța de constrângere a statului. Aceasta trebuie realizată în limitele prevederilor constituționale și legale, astfel încât să fie respectate atât procedurile normate prin lege, cât și drepturile și libertățile fundamentale, principiile de drept și valorile supreme prevăzute în Constituție. Orice acțiune a statului, chiar legală fiind, dacă prin finalitatea ei devine injustă/nedreaptă pentru cetățean, trebuie însoțită de un remediu normativ corespunzător în vederea restabilirii stării de dreptate atât în privința persoanei în cauză, cât și pentru societate. Întrucât valorile supreme consacrate prin art. 1 alin. (3) din Constituție reprezintă garanții juridice fundamentale pentru asigurarea supremației Constituției, rezultă că acestea sunt standarde de referință primordiale în cadrul controlului de constituționalitate a normei juridice și, în consecință, trebuie valorizate în mod corespunzător. Dreptatea este un element intrinsec și inseparabil al fiecărei acțiuni etice care se reflectă asupra drepturilor și libertăților fundamentale. Prin urmare, orice limitare a acestora trebuie însoțită de un set de garanții care să asigure societatea, pe de o parte, că măsura etatică nu numai că nu este arbitrară, ci și justă, iar, pe de altă parte, că, în cazul unor erori de apreciere ale statului, remediu existent este unul apt să corecteze nedreptatea săvârșită.

28. De aceea, raportat la libertatea individuală, Curtea a reținut că devine axiomatic faptul că, dacă s-a făcut dreptate pe fondul acuzației în materie penală, fiind constatată netemeinicia sa, efectele actului de dreptate în mod inevitabil se repercutează și asupra măsurilor preventive privative de libertate luate în cursul procesului penal, ceea ce implică necesitatea existenței unui remediu judiciar de natură a corecta suferința expiată.

29. Curtea a constatat, astfel, că statul este obligat să recunoască și să garanteze dreptul la despăgubire ca urmare a unei privări de libertate dispuse în cursul procesului penal, indiferent de temeiul generator al răspunderii sale, respectiv caracterul nedrept sau nelegal al măsurii privative de libertate. Orice diferențiere sub acest aspect nu este decât una artificială, care în final neagă dreptul persoanei vătămate la repararea

pagubei suferite ca urmare a unei disfuncții de orice natură a sistemului judiciar. Evident, această răspundere poate fi limitată doar în cazul în care prin faptele sale persoana supusă măsurii a împiedicat/stânjenit ori a încercat să împiedice/stânjenească aflarea adevărului, îngreunând/distorsionând activitatea organelor judiciare, sau a avut o conduită reprobabilă în contextul desfășurării procesului penal. Principiul fundamental care stă la baza răspunderii civile delictuale, conform căruia orice acțiune sau inacțiune ce conduce la cauzarea în mod culpabil a unui prejudiciu obligă partea care a săvârșit-o să compenseze dauna, funcționează nu numai dacă acțiunea sau inacțiunea încalcă o anumită dispoziție legală expresă, ci și dacă aceasta încalcă o reglementare constituțională care vizează un drept fundamental/o libertate fundamentală.

30. De aceea, având în vedere soluția de achitare pronunțată, Curtea a statuat că art. 1 alin. (3) — care reglementează dreptatea ca valoare supremă a statului — și art. 23 alin. (1) din Constituție trebuie privite în mod coroborat, fiind intrinsec legate între ele. Aceste dispoziții constituționale reprezintă temeiul pentru justificarea răspunderii delictuale a statului pentru prejudiciul cauzat persoanei supuse unei măsuri preventive privative de libertate. Totodată, având în vedere obligația statului de a valoriza dreptatea, Curtea a constatat că încălcarea inviolabilității libertății individuale în ipoteza normei examinate constituie o eroare judiciară în sensul art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție.

31. În consecință, Curtea a reținut că recunoașterea dreptului la despăgubiri în cazul privării nedrepte de libertate nu este o consecință a art. 5 paragraful 5 din Convenție, ci a art. 1 alin. (3), a art. 23 alin. (1) și a art. 52 alin. (3) teza întâi din Constituție. Aceste texte constituționale oferă libertății individuale un standard mai înalt de protecție decât cel stabilit de Convenție, dreptul la despăgubire fiind recunoscut atât în privința privării nelegale de libertate, cât și a celei nedrepte dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, sau achitare. Odată oferit acest standard, și în privința acestuia devin aplicabile garanțiile rezultate din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la art. 5 paragraful 5 din Convenție.

32. Dreptul persoanei la despăgubire nu este condiționat de temeiul achitării — art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală: a) fapta nu există; b) fapta nu este prevăzută de legea penală ori nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege; c) nu există probe că o persoană a săvârșit infracțiunea; d) există o cauză justificativă sau de neimputabilitate — tocmai pentru că, în caz contrar, ar fi afectată prezumția de nevinovăție a persoanei prevăzută de art. 23 alin. (11) din Constituție. Este de principiu că o hotărâre judecătorească definitivă de achitare se bucură de autoritate de lucru judecat și are drept rezultat menținerea/prezervarea prezumției de nevinovăție. Or, a face distincție între temeiurile achitării pentru a determina dacă persoana în cauză beneficiază sau nu de dreptul la despăgubire ar însemna să se mențină o umbră de îndoială cu privire la prezumția de nevinovăție. Aceasta este unică și produce aceleași efecte, indiferent de temeiul achitării. Nici anterior achitării și nici ulterior acesteia nu se pot crea diverse grade de comparație ale nevinovăției.

33. În schimb, atunci când procesul penal este soluționat prin aplicarea uneia dintre cauzele de încetare [art. 16 alin. (1) lit. e)—j) din Codul de procedură penală], care în sine împiedică instanța să soluționeze fondul cauzei, dreptul la repararea pagubei nu subzistă pentru că acuzația penală nu a fost soluționată pe fond, procesul penal încetând din motive procedurale sau substanțiale care au împiedicat soluționarea sa. În aceste cazuri, persoana poate solicita continuarea procesului penal, conform art. 18 din Codul de procedură

penală, pentru a obține o soluție de achitare, care dă dreptul la despăgubiri. Însă dreptul la repararea pagubei este și rămâne garantat în situația în care privarea de libertate a fost dispusă cu încălcarea legii într-o cauză soluționată prin aplicarea motivelor de încetare a procesului penal sau prin condamnarea persoanei.

34. De asemenea, Curtea a reținut că, în ipoteza privării de libertate dispuse în cursul procesului penal soluționat prin clasare, conform art. 16 alin. (1) lit. a)—d) din Codul de procedură penală, sau achitare, valorificarea dreptului la repararea pagubei în fața instanței civile va avea ca temei ordonanța de clasare sau hotărârea judecătorească de achitare.

35. Având în vedere că, potrivit dispozițiilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, „nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale” și ținând cont de faptul că Decizia nr. 136 din 3 martie 2021, precitată, a fost pronunțată ulterior sesizării instanței de contencios constituțional, Curtea va respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală.

36. Cât privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală, analizând contextul în care aceasta a fost invocată și motivele de neconstituționalitate formulate, Curtea constată că în speță este incidentă una dintre cauzele de inadmisibilitate a excepțiilor de neconstituționalitate expres consacrate de dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, respectiv lipsa legăturii excepției de neconstituționalitate cu cauza în care a fost ridicată.

37. Astfel, interpretând dispozițiile alin. (1) și (5) ale art. 29 din Legea 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a statuat în mod constant că excepția de neconstituționalitate a unor dispoziții legale incidente într-o anumită fază procesuală trebuie să aibă legătură cu soluționarea cererii în cadrul căreia a fost invocată această excepție (Decizia nr. 748 din 16 decembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 4 februarie 2015; Decizia nr. 704 din 27 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 906 din 8 decembrie 2015). Legătura cu soluționarea cauzei presupune atât aplicabilitatea textului criticat în cauza dedusă judecării, cât și necesitatea invocării excepției de neconstituționalitate în scopul restabilirii stării de legalitate, condiții ce trebuie întrunite cumulativ pentru a fi satisfăcute exigențele pe care le impun dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 în privința pertinentei excepției de neconstituționalitate în desfășurarea procesului (Decizia nr. 438 din 8 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 600 din 12 august 2014, paragraful 15). Curtea a mai statuat că incidența textului de lege criticat în soluționarea cauzei aflate pe rolul instanței judecătorești nu trebuie analizată *in abstracto*, ci trebuie verificat, în primul rând, interesul procesual al invocării excepției de neconstituționalitate, mai ales prin prisma efectelor unei eventuale constatări a neconstituționalității textului de lege criticat (Decizia nr. 465 din 23 septembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 788 din 29 octombrie 2014).

38. Față de aceste considerente de principiu, Curtea constată că eventualele critici referitoare la o interpretare într-un sens neconstituțional a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt susceptibile de analiză pe fond numai în cauze în care acestea sunt aplicabile/aplicate de către instanță. Câtă vreme în cauză nu subzistă o astfel de ipoteză — întrucât acțiunea civilă a autorului excepției a fost formulată în temeiul art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală —, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulată și motivată, exclusiv cu privire la înțelesul și aplicarea art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală, nu are legătură cu cauza în care a fost ridicată și este inadmisibilă în raport cu

art. 29 alin. (1) și (5) din Legea nr. 47/1992. Ca urmare, Curtea nu poate proceda la analiza fondului excepției de neconstituționalitate față de inadmisibilitatea reținută și va respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală.

39. Cu privire la dispozițiile art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală, Curtea a pronunțat Decizia nr. 788 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 24 februarie 2016, prin care a respins, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate.

40. În considerentele deciziei sale, Curtea a reținut că dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției sau alte norme cuprinse în Constituție, în pacte ori tratate internaționale la care România este parte nu prevăd imprescriptibilitatea dreptului persoanelor prejudiciate prin erori judiciare de a porni acțiune în repararea pagubei sau vreun termen-limită în care acest drept poate fi exercitat. Art. 52 alin. (3) teza a doua din Constituție, prin expresia „condițiile legii”, lasă la opțiunea legiuitorului stabilirea condițiilor procedurale în care dreptul la reparații poate fi exercitat, aceeași idee regăsindu-se și în dispozițiile art. 3 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora „Atunci când o condamnare penală definitivă este ulterior anulată sau când este acordată grațierea, pentru că un fapt nou sau recent descoperit dovedește că s-a produs o eroare judiciară, persoana care a suferit o pedeapsă din cauza acestei condamnări este despăgubită conform legii ori potrivit practicii în vigoare în statul respectiv, cu excepția cazului în care se dovedește că nedescoperirea în timp util a faptului necunoscut îi este imputabilă în tot sau în parte”.

41. Totodată, Curtea a reținut că termenul de 6 luni prevăzut la art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală este un termen de prescripție a dreptului la acțiune rezonabil, care asigură celui prejudiciat condițiile optime pentru a exercita acțiune în justiție în scopul obținerii reparațiilor legale. Curtea a subliniat, de altfel, că exercițiul niciunui drept fundamental

recunoscut de Constituție sau de tratatele internaționale privind drepturile omului nu trebuie absolutizat, motiv pentru care instituirea prin lege a unor condiții procesuale de valorificare a respectivului drept, cum este, în speță, instituirea unui termen de 6 luni pentru introducerea acțiunii pentru repararea pagubei, nu este incompatibilă cu exigențele constituționale care se circumscriu principiului liberului acces la justiție.

42. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

43. Curtea nu poate reține nici instituirea, prin normele procesual penale criticate, a unui regim discriminatoriu, astfel cum susține autorul, în raport cu materia răspunderii civile delictuale. Reglementarea termenului de prescripție de 3 ani (art. 2.517 din Codul civil) și începerea curgerii acestuia de la nașterea dreptului la acțiune, iar nu de la nașterea dreptului subiectiv material [art. 2.528 alin. (1) din Codul civil] în situația acțiunii în răspundere civilă delictuală au în vedere specificul acțiunilor în repararea pagubei pricinuite prin fapta ilicită. Or, Curtea constată că această diferență de regim juridic nu este de natură a încălca principiul egalității în drepturi, prevăzut la art. 16 din Constituție, întrucât discriminarea poate fi constatată doar în situația reglementării unor soluții juridice diferite pentru persoane aflate în situații similare, aspect ce nu poate fi reținut în prezenta cauză. În acest sens, Curtea Constituțională a statuat, în repetate rânduri, că principiul egalității în drepturi presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite, dar că acesta nu interzice reguli specifice, în cazul unei diferențe de situații (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia nr. 107 din 1 noiembrie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 85 din 26 aprilie 1996).

44. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 538 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Dolj — Secția I civilă în Dosarul nr. 6.837/63/2018.

2. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 539 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Liviu Aurel Man în Dosarul nr. 2.433/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția civilă, de Florinel Cotoi în Dosarul nr. 6.837/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă și de Ionuț Damian în Dosarul nr. 6.930/63/2018 al Tribunalului Dolj — Secția I civilă.

3. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Liviu Aurel Man în Dosarul nr. 2.433/117/2018 al Tribunalului Cluj — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 541 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Dolj — Secția I civilă și Tribunalului Cluj — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul public al județului Botoșani

Având în vedere prevederile art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și (2) și al art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, precum și al art. 292 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă modificarea datelor de identificare și actualizarea valorilor de inventar ale unor imobile aflate în administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, conform anexei nr. 1, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se aprobă transmiterea din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul public al județului Botoșani a imobilelor identificate potrivit anexei nr. 2, care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Predarea-preluarea imobilelor prevăzute la art. 2 se va face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 4. — (1) Bunurile imobile preluate, potrivit art. 2, din domeniul public al statului și din administrarea Agenției

Naționale de Administrare Fiscală în domeniul public al județului Botoșani vor fi utilizate pentru funcționarea aparatului de specialitate al Consiliului Județean Botoșani, precum și pentru instituțiile publice de interes județean.

(2) În cazul schimbării destinației imobilelor prevăzute la alin. (1), acestea revin în condițiile legii în domeniul public al statului și în administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. 5. — Agenția Națională de Administrare Fiscală și Consiliul Județean Botoșani își vor actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică, iar Ministerul Finanțelor va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 9 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor,

Adrian Căciu

Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

București, 19 ianuarie 2022.

Nr. 101.

ANEXA Nr. 1

DATELE DE IDENTIFICARE ale imobilelor aflate în administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală pentru care se actualizează descrierea tehnică și valoarea de inventar

Nr. de inventar M.F.	Codul de clasificare	Denumirea imobilului	Adresa	Descrierea tehnică (pe scurt)	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)	Valoarea de inventar actualizată (lei)
27060	8.29.06	Clădire	Țara: România; județul Botoșani; municipiul Botoșani, str. Cuza Vodă nr. 2, bl. 7	Corp clădire compus din subsol, cu suprafața utilă de 231,92 mp, și etaj I, cu suprafața utilă de 243,41 mp; Fundație beton, zidărie cărămidă; Carte funciară nr. 52361-C1-U9	2000	855.512,3	806.000
145144	8.29.06	Teren	Țara: România; județul Botoșani; municipiul Botoșani, str. Cuza Vodă nr. 2	Teren aferent construcție în cotă de 71 mp, cotă indiviză cu locatarii din blocul de locuințe; Carte funciară nr. 52361-C1-U9	2000	3.922	100.000

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilelor care se transmit din domeniul public al statului și din administrarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniul public al județului Botoșani

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Persoana juridică de la care se transmit bunurile C.U.I.	Persoana juridică la care se transmit bunurile C.U.I.	Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar (lei)
27060	8.29.06	Agenția Națională de Administrare Fiscală C.U.I. 16031712	UAT — Domeniul public al județului Botoșani, prin Consiliul Județean Botoșani C.U.I. 3372955	Corp clădire compus din subsol, cu suprafața utilă de 231,92 mp, și etaj I, cu suprafața utilă de 243,41 mp; Fundație beton, zidărie cărămidă; Carte funciară nr. 52361-C1-U9	Botoșani, str. Cuza Vodă nr. 2, bl. 7	2000	806.000
145144	8.29.06	Agenția Națională de Administrare Fiscală C.U.I. 16031712	UAT — Domeniul public al județului Botoșani, prin Consiliul Județean Botoșani C.U.I. 3372955	Teren aferent construcție în cotă de 71 mp, cotă indiviză cu locatarii din blocul de locuințe; Carte funciară nr. 52361-C1-U9	Botoșani, str. Cuza Vodă nr. 2	2000	100.000

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

pentru abrogarea art. 2¹ din Ordinul ministrului sănătății nr. 316/2021 privind raportarea de paturi ATI în platforma electronică a Ministerului Sănătății „Alerte MS”

Având în vedere Referatul comun al Direcției generale asistență medicală, medicină de urgență și programe de sănătate și al Inspecției Sanitare de Stat aprobat de conducerea Ministerului Sănătății cu nr. AR 874 din 20.01.2022, în conformitate cu prevederile art. 10 din Legea nr. 55/2020 privind unele măsuri pentru prevenirea și combaterea efectelor pandemiei de COVID-19, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății publice nr. 824/2006 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și funcționarea Inspecției Sanitare de Stat, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Articolul 2¹ din Ordinul ministrului sănătății nr. 316/2021 privind raportarea de paturi ATI în platforma electronică a Ministerului Sănătății „Alerte MS”, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 9 martie 2021, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila

București, 21 ianuarie 2022.
Nr. 139.

MINISTERUL EDUCAȚIEI

ORDIN**privind organizarea simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022**

În baza prevederilor art. 77 alin. (5) și ale art. 94 alin. (2) lit. e) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 13 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 369/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul educației emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se aprobă organizarea simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022, pentru familiarizarea elevilor cu rigorile examenelor naționale și cu scopul de a optimiza rezultatele obținute de către elevii din învățământul preuniversitar la finalul studiilor gimnaziale/liceale.

(2) Simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a se organizează pentru elevii claselor a VIII-a.

(3) La simularea probelor scrise ale examenului de bacalaureat național participă elevii claselor a XII-a și a XIII-a seral/frecvență redusă.

Art. 2. — Se aprobă Calendarul simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și al simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022, prevăzut în anexa nr. 1.

Art. 3. — (1) Disciplinele la care se organizează simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a în anul școlar 2021—2022 sunt: limba și literatura română, limba și literatura maternă (pentru elevii aparținând minorităților naționale care au urmat cursurile gimnaziale în limba maternă), matematică.

(2) Lista conținuturilor pentru simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a în anul școlar 2021—2022 este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 4. — (1) Disciplinele la care se organizează simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat 2022 sunt: limba și literatura română, limba și literatura maternă (pentru elevii de la toate filierele, profilurile și specializările, care au urmat studiile liceale într-o limbă a minorităților naționale), matematică, istorie,

fizică, chimie, biologie, informatică, geografie, logică, argumentare și comunicare, psihologie, economie, sociologie, filosofie.

(2) Lista conținuturilor pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat în anul școlar 2021—2022 este prevăzută în anexa nr. 3.

Art. 5. — Desfășurarea simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și a simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022, se realizează în baza unei proceduri care va fi comunicată inspectoratelor școlare.

Art. 6. — (1) Rezultatele obținute de elevi la simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și la simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022, sunt analizate la nivelul fiecărei unități de învățământ în care s-au desfășurat aceste simulări, prin discuții individuale cu elevii, dezbateri la nivelul clasei, ședințe cu părinții, precum și la nivelul consiliului profesoral, în vederea adoptării unor măsuri pentru îmbunătățirea performanțelor școlare.

(2) Notele obținute la simulările naționale nu se trec în catalog. Prin excepție, la solicitarea scrisă a elevului, notele obținute la simulările naționale pot fi trecute în catalog.

Art. 7. — Direcția generală învățământ preuniversitar, Direcția generală minorități și relația cu Parlamentul — Direcția minorități, Centrul Național de Politici și Evaluare în Educație, inspectoratele școlare județene/al municipiului București și unitățile de învățământ duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 9. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul educației,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

București, 21 ianuarie 2022.
Nr. 3.054.

ANEXA Nr. 1

CALENDARUL**simulării evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și al simulării probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021—2022****a) Simulare evaluare națională pentru absolvenții clasei a VIII-a**

4 aprilie 2022 Limba și literatura română — probă scrisă

5 aprilie 2022 Matematică — probă scrisă

6 aprilie 2022 Limba și literatura maternă — probă scrisă

14 aprilie 2022 Afișarea rezultatelor

b) Simulare probe scrise ale examenului național de bacalaureat

28 martie 2022 Proba E) a) — probă scrisă — Limba și literatura română

29 martie 2022 Proba E) c) — probă scrisă — proba obligatorie a profilului

30 martie 2022 Proba E) d) — probă scrisă — proba la alegere a profilului și specializării

31 martie 2022 Proba E) b) — probă scrisă — Limba și literatura maternă

14 aprilie 2022 Afișarea rezultatelor

LISTA

conținuturilor pentru simularea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a în anul școlar 2021—2022

DISCIPLINA	CONȚINUTURI
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021 privind aprobarea programelor pentru susținerea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și pentru probele scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2020–2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Domeniul de conținut: Elemente de construcție a comunicării construcții impersonale; construcții cu pronume reflexive; construcții incidente; realizări propoziționale ale unor funcții sintactice: completiva directă, completiva indirectă și completiva prepozițională.
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ pentru școlile și secțiile cu predare în limba maghiară	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Domeniul de conținut: Elemente de construcție a comunicării exprimarea coordonatelor acțiunii – locuțiunea adverbială; exprimarea emoțiilor și a sunetelor din natură – <i>aplicativ: interjecția predicativă.</i>
MATEMATICĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Domeniul de conținut: Algebră Subdomeniul: Funcții Reprezentarea și interpretarea unor dependențe funcționale prin tabele, diagrame și grafice Funcții de forma $f: \mathbb{R} \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = ax + b$, unde a și b sunt numere reale, graficul acestor funcții, reprezentarea și interpretarea geometrică a graficului acestor funcții, lecturi grafice Domeniul de conținut: Geometrie Subdomeniul: Corpuri geometrice Perpendicularitate: plane perpendiculare; unghi diedru, unghi plan corespunzător diedrului; unghiul a două plane; teorema celor trei perpendiculare Arii și volume ale unor corpuri geometrice: piramidă regulată (cu baza triunghi echilateral sau pătrat), prismă dreaptă (cu baza triunghi echilateral sau pătrat)
LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA GERMANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA RROMANI MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA SÂRBĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA SLOVACĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA UCRAINEANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA ITALIANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA CROATĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor Evaluării Naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

LISTA

conținuturilor pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat în anul școlar 2021—2022

DISCIPLINA	CONȚINUTURI
LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021 privind aprobarea programelor pentru susținerea evaluării naționale pentru absolvenții clasei a VIII-a și pentru probele scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2020–2021.
MATEMATICĂ programa <i>M_mate-info</i>	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Inele și corpuri • Inel, exemple: inele numerice (\mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_n, inele de matrice • Corp, exemple: corpuri numerice (\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_p, p prim • Morfisme de inele și corpuri Integrala definită • Calculul integralelor de forma $\int_a^b \frac{P(x)}{Q(x)} dx$, $\text{grad } Q \leq 4$ prin metoda descompunerii în fracții simple
MATEMATICĂ programa <i>M_șt-nat</i>	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Inele și corpuri • Inel, exemple: inele numerice (\mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_n, inele de matrice • Corp, exemple: corpuri numerice (\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_p, p prim Integrala definită • Calculul integralelor de forma $\int_a^b \frac{P(x)}{Q(x)} dx$, $\text{grad } Q \leq 4$ prin metoda descompunerii în fracții simple
MATEMATICĂ programa <i>M_tehnologic</i>	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Inele și corpuri • Inel, exemple: inele numerice (\mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_n • Corp, exemple: corpuri numerice (\mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}), \mathbb{Z}_p, p prim Integrala definită • Calculul integralelor de forma $\int_a^b \frac{P(x)}{Q(x)} dx$, $\text{grad } Q \leq 2$
MATEMATICĂ programa <i>M_pedagogic</i>	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: Sisteme de ecuații liniare • Matrice inversabile din $\mathcal{M}_n(\mathbb{R})$, $n = \overline{2,3}$. Ecuații matriceale • Metoda Cramer de rezolvare a sistemelor liniare cu cel mult 3 necunoscute

*) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

DISCIPLINA	CONȚINUTURI
ISTORIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, cu excepția următoarei secvențe: „D. RELAȚIILE INTERNAȚIONALE 1. Spațiul românesc între diplomație și conflict în Evul Mediu și la începuturile modernității. 2. România și concertul european; de la „criza orientală” la marile alianțe ale secolului XX - cu excepția aspectelor referitoare la faptele istorice desfășurate după 1920 din acest conținut.”
LIMBA ȘI LITERATURA MAGHIARĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA ITALIANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA GERMANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA CROATĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA SÂRBĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA SLOVACĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA UCRAINEANĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LIMBA ȘI LITERATURA TURCĂ MATERNĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
BIOLOGIE VEGETALĂ ȘI ANIMALĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
ANATOMIE ȘI FIZIOLOGIE UMANĂ, GENETICĂ ȘI ECOLOGIE UMANĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
FIZICĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
CHIMIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
INFORMATICĂ	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.

DISCIPLINA	CONȚINUTURI
GEOGRAFIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
LOGICĂ, ARGUMENTARE ȘI COMUNICARE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
PSIHOLOGIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
SOCIOLOGIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
ECONOMIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021.
FILOSOFIE	Pentru simularea probelor scrise ale examenului național de bacalaureat, în anul școlar 2021–2022, este valabilă programa aprobată prin Ordinul ministrului educației nr. 3.237/2021, din care sunt exceptate următoarele conținuturi: • Teorii politice moderne și contemporane; Cunoașterea: • Forme de cunoaștere și tipuri de adevăr; • Adevăr și eroare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

